

ناتمام بعضی کارهای

محمد کاظم کاظمی

سال ۱۳۷۹ چاپ شد و از آن پس تجدید چاپ نشده است. در این کتاب گزیده‌ای از شعر فارسی از آغاز تا امروز، همراه با مقدمه‌ای درباره سیر تحول شعر فارسی گنجانده شده است. برای من آن مقدمه بسیار مهم است؛ چون در آن به صورت خلاصه و جامع، همه ادوار شعری فارسی را بررسی کرده‌ام. از اینها که بگذریم، بعضی کارهای ناتمام دیگر هم هست که یقین ندارم چه زمانی بتوانم آنها را ادامه دهم و اینها، مجموعه مقاله‌هایی است که در این سال‌ها نوشته‌ام و تعدادشان به صدها مقاله می‌رسد. در نظر دارم که این مقالات را به تفکیک موضوع در چند کتاب منتشر کنم؛ مثلاً یکی نقد شاعران افغانستانی است، دیگری نقد شاعران ایرانی است، دیگری مقالات ادبی و دیگری مقالاتی دربارهٔ بیدل است...

آخرین کتاب من در این سال‌ها «شمشیر و جغرافیا» بود که مجموعه شعرهای بیست سال اخیر است. این کتاب و کتاب «پیاده آمده بودم» که در سال ۱۳۷۱ چاپ شده بود، مجموعه شعرهای مرا در خود دارد؛ اما کتابی که اکنون بر سر دست دارم، یک کتاب نقد است، نقد آثاری از جمعی از شاعران ایران. این کتاب در واقع ادامه کار «ده شاعر انقلاب» است که چند سال پیش منتشر شد و با اقبال خوبی روبه‌رو گردید. من در «ده شاعر انقلاب» آثار ده تن از شاعران بعد از انقلاب ایران را از جمله قیصر امین‌پور، احمد عزیزی، علی معلم، حسن حسینی، طاهره صفارزاده و علی موسوی گرمارودی را نقد کرده بودم.

در این کتاب جدید قرار است که همین سلسله ادامه یابد و آثار شاعرانی همچون سهیل محمودی، علی‌رضا قزوه، یوسفعلی میرشکاک، مرتضی امیری اسفندقه و... نقد شود. هر یک از این نقدها حدود سی صفحه کتاب خواهد بود و تا به حال نقد چهار تن را نوشته‌ام. البته کار این کتاب خیلی کند پیش می‌رود و خیلی امیدوار نیستم که امسال به پایان رسد. علت هم بعضی مشغولیت‌های بیرونی من در حوزه انجمن‌ها و جلسات ادبی و فرهنگی است که مجال نوشتن را از من گرفته است.

کار دیگری که بر سر دست دارم و شاید همین امسال پایان یابد، تجدید چاپ کتاب «شعر پارسی» است. این کتاب در